

Overtrædelse af de i medfør af loven givne forskrifter straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. Sagerne behandles som politisager.

Hvis der i medfør af loven træffes beslutning om isolation af en person, eller der afslås anmodning om påhævelse af en sådan foranstaltning, skal spørgsmålet om foranstaltningens eller tilbageholdelsens lovlighed på begæring af den pågældende selv eller en på hans vegne handlende forelægges retten til afgørelse i overensstemmelse med retsplejelovens § 43 a.

Loven er trådt i kraft den 1. april 1953.

3. Lovforslagets hovedtræk.

Som anført er det fundet hensigtsmæssigt at samle epidemi- og karantænebestemmelserne i én lov dels med henblik på at forenkle de administrative forhold, dels fordi der i vidt omfang er tale om de samme sygdomme i de to gældende love.

De smitsomme sygdomme, der skal være omfattet af loven, foreslås opdelt i henholdsvis alment farlige og øvrige smitsomme sygdomme og vil blive opført på de loven vedføjede lister A og B. Listerne er udarbejdet på grundlag af sundhedsstyrelsens notat af 2. oktober 1978, jfr. bilag 1. Da en eventuel erkendelse af nye farlige, smitsomme sygdomme kan nødvendiggøre en hurtig indgriben med effektive foranstaltninger, er der efter forslaget givet indenrigsministeren bemyndigelse til efter indstilling fra sundhedsstyrelsen at foretage ændringer i de nævnte lister samt at opstille nye lister. Denne ordning kan ligeledes vise sig hensigtsmæssig, såfremt sygdomme, der i dag må henregnes til alment farlige sygdomme, som følge af lægevidenskabens udvikling senere bør henføres til de (mindre farlige) øvrige smitsomme sygdomme.

Af forslagets kapitel 3 fremgår, hvilke foranstaltninger, der skal kunne iværksættes for at hindre, at her i landet forekommende smitsomme sygdomme udbredes (epidemisituation), medens de (karantæne)foranstaltninger, der skal hindre at smitte føres ind i landet, er omtalt i kapitel 4.

De fleste af de i lovforslaget omtalte foranstaltninger svarer til de foranstaltninger, der kan iværksættes efter de gældende love.

Der er dog på grund af fremkomsten af en række nye meget farlige, smitsomme sygdomme (eksempelvis Marburg-sygdom, Lassa-feber og Ebolavirus) fundet nødvendigt, at der tilvejebringes hjemmel for iværksættelse af tvangsmæssig behandling og tvangsmæssig vaccination, jfr. lovforslagets § 6, stk. 3, og § 8. Påbud herom kan dog kun gives af indenrigsministeren efter indstilling

fra sundhedsstyrelsen, og det er forudsat, at disse foranstaltninger kun iværksættes i helt ekstraordinære situationer, nemlig såfremt udbredelse af en alment farlig sygdom ikke kan hindres på anden mindre indgribende måde, f.eks. ved frivillig eller tvangsmæssig isolation eller ved afspærring af et afgrænset område.

Lovens foranstaltninger skal i øvrigt kunne iværksættes af de lokale epidemikommissioner, der skal dække en amtsrådsreds, jfr. i øvrigt nærmere herom nedenfor.

Lovforslaget har været forelagt forsvarsministeriet, justitsministeriet, ministeriet for Grønland, ministeriet for skatter og afgifter, miljøministeriet, finansministeriet (budgetdepartementet og administrationsdepartementet), sundhedsstyrelsen, Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner samt Den almindelige danske Lægeforening.

4. Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Som det fremgår af det ovenfor anførte, er det fundet rimeligt at foreslå, at de eksisterende epidemi- og karantænekommissioner slås sammen til én kommission, da det er fundet naturligt at bygge bekæmpelsen af smitsomme sygdomme op omkring amtsråds kredsen. Det er fundet uforholdsmæssigt at foreslå et særligt tilsyn med epidemikommissionerne, således som dette for tiden kendes med de nuværende overepidemikommissioners tilsyn ved epidemikommissionerne. Det må antages, at den almindelige ulovhjemlede administrative rekursordning med indenrigsministeren som øverste ansvarlige på området vil være tilstrækkelig til administration af loven.

Da der inden for de fleste amtsråds kredse er såvel flere politikredse som distriktstoldkamre, er der foreslået, at justitsministeriet henholdsvis direktoratet for toldvæsenet blandt politimestrene og distriktstoldcheferne i amtsråds kredsen skal udpege én, der på samtlige politimestres henholdsvis distriktstoldchefers vegne skal varetage de respektive hverv i epidemikommissionen for hele amtsråds kredsen. Man må her om fornødent acceptere, at en politikreds henholdsvis et distriktstoldkammers område deles mellem 2 epidemikommissioner. Det forudsættes herved, at den, der vælges, tager fornøden kontakt til de øvrige kolleger i amtsråds kredsen.

Idet overepidemikommissionernes virksomhed har været af begrænset omfang, må det antages, at den påtænkte ændring af den administrative op-